

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2568/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Крстић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж2 6/21 од 27.08.2021. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж2 6/21 од 27.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 117/20 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, разведен је брак између тужиле рођене ...1974. године у ... и туженог рођеног ...1969. године, закључен у ... дана ...2004. године, заведеног у матичну књигу веначних која се води за матично подручје Врање, под текућим бројем .. за 2004. годину. Ставом другим изреке, малолетно дете странака, ВВ, ЈМБГ: ..., рођен ...2004. године у ..., поверен је на самостално вршење родитељског права мајци АА из Ставом трећим изреке, одређен је начин одржавања личних односа између туженог као оца и малолетног детета, тако што ће отац и малолетно дете остваривати личне контакте по међусобном договору родитеља са малолетним дететом. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени као отац да на име свог доприноса у издржавању малолетног детета месечно плаћа 10.000,00 динара, почев од 12.06.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски разлози, до 10. у месецу за текући месец, исплатом на руке или на текући рачун његове мајке АА из ..., с тим што ће заостале рате платити одједном у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде, док је део захтева тужиле којим је тражила да суд обавезе туженог да почев од 12.06.2020. године доприноси издржавању малолетног детета са износом од још 2.000,00 динара месечно, преко досуђеног износа од 10.000,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Врању Гж2 6/21 од 27.08.2021. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди у ставу петом изреке, тако што је обавезан тужени да тужилци плати на име

трошкова парничног поступка 28.910,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи плати на име трошкова другостепеног поступка 33.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући благовременост ревизије применом члана 410. став 1. у вези члана 403. и 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није благовремена.

Према члану 403. ЗПП против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде, док је чланом 420. став 6. ЗПП прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према доставници у спису, другостепено решење је пуномоћнику туженог достављено 05.10.2021. године. Рок од 30 дана истекао је 04.11.2021. године (четвртак), па је ревизија туженог која је поднета непосредно суду 17.11.2021. године, неблаговремена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**